

## **ПОНЕДЕЉАК ИЗА ПЕДЕСЕТНИЦЕ - СВЕТИ, ЖИВОТВОРНИ И СВЕСИЛНИ ДУХ.**

Духовски понедељак је дан после Педесетнице. Празник посвећен Свесветом Животворном и Свесилном Духу, Једном од три лица Пресвете Тројице, једносуштном и једнако поштованом и слављеном са Оцем и Сином.

Слично Рођењу Христову и Крштењу, и Педесетница — осим попразништва — има и други дан празника, који је раван првом. Као и у прва два празника, и овде је 2. дан посвећен узрочнику, и главном учеснику, у догађају, — тј. божанској личности Светога Духа, чији се „Сабор“ и свечари други дан Педесетнице. Торжеством својим, ово празновање надмашује Сабор Пресвете Богородице (иза Божића), и Сабор Претече Јована (иза Богојављања), као што се види из вечерња самога Дана, које је јединствено у години, и које је тесно везано са богослужењем првог дана Педесетнице.

### **Свети ВеликоМученик ЂОРЂЕ КРАТОВАЦ**

Пореклом Србин, из града Кратова. Млади Ђорђе беше по занату кујунџија, а по срцу и души уверени и богомољни хришћанин. Тек му беше осамнаест година када га Турци хтедоше потурчити. Но Ђорђе оста у вери тврд као дијамант. Тада га Турци мучише многим љутим мукама, и најзад га спалише жива на ломачи. Пострада за лепу веру Христову 11. фебруара 1515. године у Софији (у недељу месопусну), за време цара Селима и прослави се славом неувелом на небесима.

После неколико месеци свете мошти су биле ископане из гроба, положене у ковчег и унесене у цркву. То је било 26. маја, и отада је остало, да му се поштује успомена два пута: 11. фебруара, када је пострадао, и 26. маја, када су му пренесене биле свете мошти.

## **ПРЕПОДОБНОМУЧЕНИЦИ МЕДЉАНСКИ: СЕРАФИМ (ИГУМАН), АВАКУМ (МОНАХ), МАРДАРИЈЕ (МОНАХ).**

Свети Преподобномученици Медљански – Серафим, Мардарије и Авакум – богоугодници су Божији који су у 15. веку поднели мученички подвиг за веру Христову у селу Медна, у данашњој Епархији бихаћко-петровачкој, у близини Мркоњић Града.

Свети Серафим, Мардарије и Авакум били су монаси Петропавловог манастира код Требиња. У време турских освајања, када је манастир био опустошен и спаљен, они су се склонили у село Медна, у области данашње Босне и Херцеговине. У другој половини 15. века, ови свети монаси су ухваћени од стране османских власти. Били су изложени мучењима и на крају су мученички пострадали. Према предању, они су били закопани на месту званом „Црквиште“ у Медни, где су касније њихове мошти чудесно откривене.

После пет векова, Господ је пројавио Своје угоднике. Према предању, још као седмогодишњој девојчици, Петри Топић (рођеној Тегелтија) указали су се у визијама ови свети монаси, откривајући јој своја имена и место где су сахрањени. Пар деценија после тих визија – обављено је ископавање на месту „Црквиште“ (11.октобра 2006.године), уз присуство епископа Хризостома, Петре Топић... Под кореном једног дрвета пронађене су мошти тројице монаха, жуте као злато и топле, као да су живе. Антрополошка анализа је касније показала да су пронађена четири скелета, од којих је један добио радно име „Марко“, али су Серафим, Мардарије и Авакум признати као главни светитељи.

Свети Преподобномученици Медљански прибројани су лику светих одлуком Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве 2022. године, а њихов спомен празнује се 28. септембра (11. октобра по новом

календару). Осим тога, празник Преноса моштију обележава се 26. маја (8. јуна), када су 2019. године њихове свете мошти пренете из цркве Рођења Пресвете Богородице у новоподигнути манастир Медна, посвећен овим светитељима.

### **Свети Праведни ЈОВАН РУС, Исповедник**

Свети Јован Руски – родом из Украјине. Заробили га Татари, негде између 1682. и 1725. године. Служио, затим, у неког Турчина. Присиљавали га Мухамеданци да прими њихову веру, али га – ипак – оставили на миру. Упокојио се у Господу, 1730.године, и хришћани га часно сахранили. Чинио је многа чудеса, и Грци га – после малоазијске пропасти, 1922-23. године - пренели на острво Евија, у место Неон Прокопион, у којем и данас чини многа чудеса.

За њега је везано чудо које се догодило 1999.године. Цркву на Евији те године у време НАТО бомбардовања дошла су два човека из различитих крајева Грчке. Иако се нису познавали, они су свештеницима овог светог храма испричали готово истоветну причу. Сањали су, независно један од другог, Светог Јована како скида свету одежду у коју је био одевен и облачи војничку униформу. Тада је рекао: “Идем у Србију, да помогнем нашој браћи Србима, јер се тамо прогони Православље”. Престанак бомбардовања Србије потписан у Куманову, на дан када се прославља Свети Јован Руски, 9. јуна.